

jeg kunde ikke ret komme til klar Bished, om ikke Hensyn til det andet Thing krævede, at Sagen maatte undergives en nyere Behandling; men ved moden Overveelse er jeg kommen til det Resultat, at Loven, isald den emanerede, selv med betydelige Modificationer og betydelige Forandringer, dog ikke vilde lede til det, man attraaer. Der er to Ting, som man tilsigter ved en saadan Lov. Det Ene er, at der skal skee Ansøgere og Klagere større Ret, og det Andet, at den Mistillid, som man siger hersker ligeoverfor Embedsstanden, skulde formindskes. Jeg er nu langt fra at dele den Anskuelse, at der vil skee Ansøgere og Klagere større Ret ved Lovforslaget, eller at de derved vilde komme til at nyde større Tilfredsstillelse, og ligesaa utilbøielig er jeg til at troe, at der er en saadan Mistillid tilstede, som skulde behøve nogen særegen Foranstaltning for at hæves. Det er min fulde Overbeviisning, at det constitutionelle Liv har som en af dets store Frugter ogsaa havt den, at det har udfoldet og udviklet en meget stor Tillid til Embedsmændene. Der er nu i en ganske anden Grad Tillid tilstede end tidligere; thi Embedsmændene ere ganske anderledes blandede med Befolkningen. Jeg troer saaledes ingenlunde, at der ad denne Vej vil blive Noget vundet for Embedsmændene til at opnaae større borgerlig Agtelse eller Tillid. Er Embedsmanden ikke i det Hele taget stillet saaledes i den Kreds, hvori han befinder sig, at han nyder Agtelse og Tillid, saa vil han ikke kunne opnaae det paa den Maade. Den, der er Mistænkt til, eller som ikke nyder Tillid, modtager man ingen Erklæringer fra, som man lægger særlig Vægt paa. Bliver Resultatet i et givet Tilfælde det, at det gaaer Klageren eller Ansøgeren imod, saa troer han dog, at der ligger noget Andet bagved, at vedkommende Embedsmand har underhaanden gjort Meddelelser, der have svækket den officielle Erklæring. Jeg troer saaledes, at der Intet vil være vundet i den Henseende. Jeg finder mig ogsaa særligt foranlediget til, idet jeg hører til den borgerlige Klasse, der i Regelen modtager og ikke meddeler Erklæringer, at gjøre en Bemærkning i Lighed med, hvad den ærede sidste Taler ansatte, den nemlig, at jeg, naar jeg har mod-

taget Erklæringer, aldrig har havt Skygge af Mistillid. Jeg troer ikke, at det forholder sig saaledes, som den ærede 8de Landstingsmand for 2den Kreds (Frolund) i forrige Møde bemærkede, at der skulde være en temmelig almindelig Mistillid til Embedsmændene, og at man heller ikke har Tillid til Regjeringens Retfærdighed eller til, at den udelukkende stræber efter at fremme den almene Interesse. I den Kreds, hvor jeg har sædeds, har aldrig noget Saadant givet sig tilkjende. Jeg kan saaledes ikke stemme for Lovforslaget. Naaget jeg vurderer Offentligheden som ethvert andet Resultat af vort constitutionelle Liv saa høit som muligt, kan jeg ingenlunde anbefale eller ønske, at en saadan Lov emanerer; thi den vil ganske vist ikke svare til den Hensigt, man tænker sig; jeg troer derimod, at den vil blive en Kilde til at udbrede Misforstaaelse og fremkalde det modsatte Resultat af det, man tilsigter, og jeg skal derfor stemme mod Sagens Overgang til tredje Behandling.

Drejer: Forsaavidt den ærede sidste Talers Uttringer gaae ud paa, at Embedsmændene ingenlunde kunne vente at høste nogen Nytte med Hensyn til en større Tillid og Agtelse, ved at en Lovbestemmelse efter det foreliggende Forslag kommer ud, foranledigede mig til det Spørgsmaal, hvad Grunden da kan være til, at netop de enkelte Embedsmænd og Autoriteter, der, skøndt ikke dertil pligtige, have gjort sig til Regel at fremvise deres afgivne Erklæringer til Enhver, som dert er særligt interesseret, høre til dem, der nyde den største Tillid og Agtelse ikke blot nedester, men ogsaa opester, og hvorledes det kan være, at disse Embedsmænd aldeles ikke have søt sig besvarede eller fortrædige paa Grund af det af dem saaledes tilregnede Princip. Det er dog virkelig Noget, der er værd at lægge Mærke til, og Noget, der i høi Grad forekommer mig at maatte formindskte Betænkighederne ved at gaae ind paa at gjøre det omtalte Princip almindeligt.

Kirck: Der er talt om Tillid og Mistillid, saavel til Regjeringen som til Embedsmændene i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Jeg troer ikke, det kan passende høre